

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 50Ek/196/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118219277
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Mozola
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118219277.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: L. I., nar. XX. XX. XXXX, trvalým pobytom Q. P. XXXX/XX, XXX XX T., zast. právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti povinnému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o vymoženie 850,- Eur s prísl. o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Matejom Kršiakom, so sídlom exekútorskeho úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava, vedenej pod sp. zn. 308EX 81/18, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Súd ukladá povinnému povinnosť nahradiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 41,93,- Eur

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 06.02.2018 domáhal od povinného vymoženiu sumy 850,- €, s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/48/2015 zo dňa 07. 07. 2015, právoplatný dňa 20. 10. 2017 a vykonateľný dňa 24. 10. 2017.

2. Súd dňa 13.02.2018 v exekučnom konaní sp. zn. 50Ek/196/2018 vydal poverenie č. ECLI:SK:OSBB:2018:6118219277.1, doručené dňa 22. 02. 2018, ktorým vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Mateja Kršiaka, so sídlom exekútorskeho úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava, ktorý vedie exekúciu pod značkou 308EX 81/18.

3. Súdny exekútor dňa 11. 06. 2018 doručil povinnému upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 07. 06. 2018. Povinný dňa 27. 06. 2018, teda v zákonnej lehote, doručil súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie.

4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že navrhuje zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a). Zánik vymáhaného nároku povinný dôvodil vzájomným započítaním pohľadávky podľa § 580 Občianskeho zákonníka, a to na základe jednostranným zápočtom zo dňa 26. 10. 2017 a zápočtom zo dňa 19. 01. 2018. K započítaniu pohľadávok podľa povinného došlo na základe uzavretej zmluvy o úvere č. 603800067 na sumu 350,- Eur, kde oprávnený uhradil sumu 126,- Eur a na základe zmluvy o úvere č. 603800028, kde podľa tvrdení povinného oprávnený neuhradil žiadnu sumu. Povinný ďalej uviedol, že jednostranný zápočet z jeho strany bol oprávnenému doručený pred začatím exekučného konania, a preto zápočet považuje za spôsobilý, aj keď mu nebola priznaná súdnym rozhodnutím. Vzhľadom na to, že povinný považuje vymáhanú pohľadávku za započítanú navrhuje, aby súd exekúciu v celom rozsahu zastavil.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 02. 07. 2018 k návrhu na zastavenie exekúciu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí. Vo svojom vyjadrení uviedol, že nárok, ktorý si povinný započítal vznikli v rozhodcovskom konaní, pričom predmetné rozhodnutie označil za ničotný, teda za paakt, nakoľko rozhodcovský rozsudok bol vydaný napriek tomu, že rozhodcovská doložka bola formulovaná v rámci všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru. Takéto uzavretie rozhodcovskej doložky oprávnený považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nakoľko oprávnený považuje rozhodcovský rozsudok za paakt má za to, že v predmetnej veci nie je potrebné podať osobitnú žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Na podporu svojich tvrdení oprávnený označil viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Krajských súdov, medzi ktoré hlavne uviedol: uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 25/2017, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/308/2011, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/27/2011, uznesením Najvyššieho súdu sp. zn. 4MCdo/6/2012, sp. zn. 6Cdo/31/2013, sp. zn. 6ECdo/199/2013, 7Cdo/85/2013, sp. zn. 2Cdo/458/2014. Okrem označenia rozhodcovského súdu za paakt, oprávnený poukázal aj na neurčitost pohľadávky povinného, nakoľko z podania povinného mu nie je zrejmé akým spôsobom povinný došiel k vyčísleniu sumy 114,16,- Eur a 215,55,- Eur. Podľa oprávneného povinný len konštatoval výšku započítaného nároku bez jeho odôvodnenia. Okrem toho oprávnený poukázal na skutočnosť, že povinný nedoručil súdu predmetné zmluvy o úvere, na základe ktorých povinný vykonal započítanie. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený považuje započítanie povinného za nedostatočne preukázané. Okrem týchto dôvodov oprávnený ďalej uviedol, že uzavreté zmluvy o úvere sú bez úročné a bez poplatkové, pričom poukázal na podstatné chyby v zmluvách - absencia podstatných náležitostí, termín konečnej splatnosti, členenie splátok, nesprávna výška RPMN, vysoké úrok. Na podporu svojich tvrdení oprávnený poukázal na rozhodnutie krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/173/2015. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený považuje zmluvy o úvere za bezúročné a bezpoplatkové. Oprávnený ďalej poukázal na premičanie povinným započítané pohľadávky. Právny zástupca oprávneného si so zreteľom na podané vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov vo výške 41,93,- Eur.

6. Podľa § 61l ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

11. Súd mal za preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote, čím bola splnená zákonná podmienka na posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom. Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu

na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Súd na základe zistených skutočností konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

12. Povinný svoje tvrdenie o existencii vzájomných pohľadávok (pohľadávka vo výške 1114,16,- Eur a pohľadávka vo výške 123,- Eur) v jeho jednostranných započítacích prejavoch v podobe listov zo dňa 26. 10. 2017 a zo dňa 19. 01. 2018 oprel doručením zmluvy o úvere č. 603800067 a rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, sp. zn. SRSAspA 05263/16 zo dňa 30. 12. 2016 a rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 17773/16 zo dňa 29. 03. 2017, na ktoré povinný odkázal v liste zo dňa 26. 10. 2017. Súd po oboznámení sa s rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, sp. zn. SRSAspA 05263/16 zo dňa 30. 12. 2016 a s rozsudkom SRSAspA 17773/16 zo dňa 29. 03. 2017 konštatuje, že tieto neboli doručené súdu spoločne s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, preto takéto rozhodnutia nemôže považovať za spôsobilý podklad započítania v podobe judikovaných pohľadávok. Pri posudzovaní možnosti použitia zmluvy o úvere č. 603800067 na účely započítania súd zistil, že oprávnený spoločne s vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie doručil výpis z klientskej zóny umiestnenej na webovom sídle povinného, z ktorého vyplýva, že oprávnenému bolo na základe zmluvy o úvere č. 603800067 zo dňa 30. 07. 2014 poskytnutý úver v sume 350,- Eur, pričom celková dlžná suma bola vo výške 1240,16,- Eur. Z predmetného výpisu ďalej vyplýva, že došlo k splateniu sumy 1240,16,- Eur a že stav tejto pohľadávky povinný vedie sako uhradený. Vzhľadom na vyššie uvedené ma súd za to, že pohľadávka vzniknutá zo zmluvy o úvere č. 603800067 bola uhradená, a preto túto zmluvu nie je možné použiť ako podklad na započítanie voči judikovanej pohľadávke oprávneného, tak ako povinný uviedol v liste zo dňa 26. 10. 2017. Povinný zmluvu o úvere č. 603800028, na ktorú odkazuje v liste zo dňa 26. 10. 2017 súdu nedoručil. Napriek tomu, že súd nemal túto k dispozícii zisťoval, či k jednostrannému započítaniu zo strany povinného mohlo nastať, a teda či toto započítanie mohlo byť prípustné. V tejto veci súd poukazuje na právnu úpravu účinnú do 31. 03. 2017, ktorá umožňovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek počas priebehu exekúcie, čo malo za následok vznik prietahov v exekučnom konaní. Nová právna úprava účinná od 01. 04. 2017 zaviedla ustanovenie § 61e Exekučného poriadku, ktoré ustanovuje obmedzenia uplatnenia jednostranného započítania pohľadávok len na základe judikovanej pohľadávky povinného voči oprávnenému. Z dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu vyplýva, že hlavným cieľom zákonodarcu bolo zabránenie možnosti zneužiť také jednostranné započítanie, ktorého účelom bolo oddialiť následky exekúcie na strane povinného. Povinný mohol totiž voči judikovanej pohľadávke oprávneného započítať nejudikovanú pohľadávku, ktorá reálne ani nemusela existovať. Z vyššie uvedeného teda cieľom úpravy § 61e Exekučného poriadku je obmedzenie jednostranného započítania len na prípady, keď povinný má voči oprávnenému judikovanú pohľadávku, ktorú mohol započítať v čase pred začatím exekučného konania. V predmetnom exekučnom konaní táto skutočnosť podľa súdu nenastala, nakoľko povinným doručené rozhodcovské rozsudky neboli opatrené doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, a preto ich súd nemôže považovať za spôsobilé exekučné tituly podľa § 45 Exekučného poriadku. Z tohto dôvodu je potrebné slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ vykladať v zmysle, že nie je právne relevantné kedy nastalo a kedy bolo jednostranné započítanie zo strany povinného doručené oprávnenému, ale či táto pohľadávka je alebo nie je priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, ktoré spĺňa náležitosti samostatného exekučného titulu, na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu. Pokiaľ by súd primárne prizeral na časový okamih kedy došlo k jednostrannému započítaniu a nie na skutočnosť, či k tomuto započítaniu došlo na základe judikovanej pohľadávky alebo nie, tak by týmto konaním išiel priamo proti dôvodom, ktoré viedli zákonodarcu k prijatiu tohto ustanovenia.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol a nepreukázal žiadnu skutočnosť odôvodňujúcu, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

14. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

15. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného konania, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

17. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

18. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

19. Oprávnený si uplatnil výšku trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v podobe vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie, ktoré vyčíslil na sumu 41,93,- Eur (výška jedného úkonu 51,45,- Eur kráteného 1 + režijný paušál 9,21,- Eur + 20% DPH). Súd pri určovaní výšky trov zistil, že právny zástupca postupoval v zmysle § 13a ods. 2 a § 10 ods. 2 vyhlášky, a preto výšku určil tak, ako ju uviedol právny zástupca vo vyjadrení. Nakoľko oprávnenému vznikli preukázateľne trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a súd tomuto návrhu nevyhovel, priznal oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Súd vzhľadom na účelnosť a hospodárnosť konania vydá po právoplatnosti tohto uznesenia dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, v ktorom zohľadní výšku priznanej náhrady trov právneho zastúpenia oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.